

jim naklada cerkvena služba v domovini, kder ima kat. cerkev pravico postavnega obstanka!
(Konec prihodnje.)

Gospodarske stvari.

O živinoreji.

(Poduk v ljutomerski kmetijski šoli.)

Teleta za plemenaj se odgojujo tako-le:

Teleta naj so v zadnjič popisanim prostoru, ki naj bo za vsako tele 12—18 štirjaških čevljev velik, in pred letom naj se ne navezuje.

Vsaj prve 4 tedne naj se živi tele samo ob maternem mleku, — ziza naj. Od sedaj pa naj pije, da ne izdelava krave z buhanjem in grizenjem. Da se pa počasi vadi telečji želodček trše hrane, naj se mu daje precej po 4. tednu v jaslice suha otavica, da si igra ž njo. Do konca 6. tedna naj pije tele samo materno mleko, nemudoma potem, ko se je pomolzlo, da ima še vso prvotno, naravno živalsko toploto (30° R.) Dokler tele ni 6 tednov staro, naj dobiva tacega mleka vsaki dan $\frac{1}{6}$ teže svojega života. Za vsaki cent žive teže mora biti torej $16\frac{2}{3}$ funta., t. j. 6—7 bokalov mleka na den. Ako tehta tele poldrugi cent, zahteva tudi poldrugi krat toliko mleka.

Po 6. tednu naj se vtrga teletu vsaki dan polič čistega maternega mleka; na mesto tega pa mu treba dati polič opihanega (brez vrhnja) mleka, ki pa ne sme kisliti, zgreto pa mora biti na 30° R. Ako bi tele sedaj uživalo skisano ali hladno mleko, moralo bi zboleti.

Ker se teletu med tem časom od dne do dne mlečno jedro (vrhnje) jemlje, moralo bi vsakako slabeti, kar bi zadrževalo nja rast. Da se torej teletu ne godi nič krivice, odškoduj ga s tem, da mu daš za vsak polič vtrganega pravega maternega mleka z vrhnjem lot razmehčanega lanenega semena. Ker tele rase, zahteva tudi vsaki dan več hrane; zato pa mu dajaj od sedaj posebej juhe iz ovsene moke. To se začinja s poldrugim lotom mōke na dan, in ta posebek rase od dne do dne tako, da dobiva tele pri odstavljenji od čistega in opihanega mleka vsaki dan 12 lotov. Po 12 lotov te ovsene mōke v juhi pa že dobiva tele, ko je staro kakih 11 tednov.

Dopisi.

Iz Maribora 3. julija. Nja Visokost, cesarjevič Rudolf, prišel je v Maribor ob 8. uri in na kolodvoru sprejet bil od c. kr. glavarja, mil. lavant. knezoškofa, mestnega župana, generala in drugih. — Prva pot bila je v stolno cerkev, kder je cesarjevič pred altarjem kratko molitev opravil. Potem si je ogledal pripravnico, realko in gimnazijo. Ljudstvo ga je povsod veselo sprejelo. Nekteri Mariborčani so se mu pa menda slabo pri-

kupili z nemškimi trobojnicami, ki kažejo ven v nemški „rajh“!

Iz Ljubljane 30. junija. (Občeni zbor delničarjev Narodne tiskarne.) (Dalje). V svojem nadaljnjem govoru skuša g. Grasselli še dokazati, da je občeni zbor veljavno sklican, češ, da je bil v smislu §. 14 dr. pravil postavno v „Slov. Narodu“ razglašen, in da odbor nima dolžnosti, vsakega delničarja posebej povabiti. Vrh tega je vsak delničar po poslanih pooblastilih poizvedel za občeni zbor, in dobil priložnost se ga udeležiti. Od onih 5000 goldinarjav, ktere gosp. Ravnikar omenja, on kot društveni blagajnik nič ne vé. Slišal je pa, da so Štajerski rodoljubi l. 1868 skupaj zložili 5000 gld., ki so po deficitih Slov. Naroda v prvih letih pošli. V računih Narodne tiskarne pa se ta svota nikjer ne najde, in društvo onim rodoljubom ni krajcarja povrnilo; če je kdo drugi to storil, ne vé.

Dr. Vošnjak opominja, da je bilo že pri ustavljanju občnem zboru povedano, da prvi ustanovniki za svojih 6000 goldinarjev, ki so se potrošili za „Narod“, nobenega povračila niso dobili, da je torej nesramno, ako se o tem zopet odgovor tirja. (Velik nemir in mnogi klici: Oho!)

Dr. Poklukar interpelira, kaj je s Tomšičevim spominkom, in kje so denarji, ktere je narodna tiskarna nabirala?

Dr. Ahačič odvrne, da to ne spada k občnemu zboru delničarjev in g. Grasselli še pristavi, da denar ni nabirala tiskarna, ampak opravništvo „Naroda“, ktero je nabrani denar izročilo dotičnemu odboru pod predsedstvom dr. Kocelija.

G. Rapoc, kteri je tudi ud omenjenega odbora, na to reče, da je denar on prejel in na obresti naložil.

Za njim poprime g. Klun besedo in pritrjuje g. Ravnikarju, da so se pri sklicevanji obč. zbora velike nerednosti godile, ker niso delničarji medčasnih listov ne dobili ne vložili pri blagajnici, kar jim še le pravico glasovanja zagotavlja. Kakor zahteva §. 26., bi se morali letni računi in bilance pri občnem zboru delničarjem na ogled postaviti, kar se ni zgodilo. Prečitali ste nam nektere številke, ki smo jih proti pozabili, in naše društvo z veliko pohvalo povzdigovali. Pa pri takih podvzetjih, kakor je g. dr. Vošnjak nedavno v nekem zboru rekel, „ni dobro samo solučnato stran kazati, senčnato pa zakrivati“. In ravno ta senčnata stran je pri Narodni tiskarni menda kaj temna. Še včeraj, kakor se je po mestu govorilo, ste si prizadevali, račune skupaj sestaviti, in jih niste mogli, ker je zmešnjava menda tolika, da nikjer take ni. In ta govorica utegne resnična biti, ker nam danes ničesar predložili niste. Ali ravnate po mislih g. dra. Vošnjaka, ki je neki rekel, da delničarjem ni treba vsega vediti? — Tudi pri „Slov. Narodu“ se mi ne zdi vse tako lepo in gladko, kakor je g. dr. Vošnjak poročal. G. Vošnjak sam je obstal, da je „Narod“ potrošil